

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu se pri-
mesc.— Manuscrisurile nu se
retrimit.

INSERATE
se primesc la Administrațiunea în
Brașov și la următorii:
BUCUREȘTI de ANUNTURI:
în Viena: la N. Dukas Nachf.,
Nux. Augenfeld & Emeric Les-
ner, Heinrich Schalek, A. Op-
pelt Nachf., Anton Oppelk.
în Budapesta: la A. V. Gold-
berger, Elekstein Bernat, Iuliu
Leopold (VII Erzshet-köbrut).

PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o seriă garmond pe o colouă
10 bani pentru o publicare.—
Publicări mai dese după tari-
fă și învoială.— RECLAME pe
pagina 3-a o seriă 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni
12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 3 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Biserica
Administrațiunea, Piața mare,
Târgul Inului Nr. 30, costă
1. Pe un an 20 cor., pe șase
luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dusa în casă: Pe un an
24 cor., pe 6 luni 12 cor., pe trei
luni 6 corone.— Un exemplar
10 bani.— Atât abonamentele
cât și inserțiunile sunt a se
plăti înainte.

Nr. 6.

Brașov, Marți-Miercuri 9 (22) Ianuarie.

1902.

Episcopul Mailath la congres.

De șapte zile este erăși întrunit în Budapesta congresul catolicilor unguri. În timpul acesta el a ținut ședințe importante, discutând pe larg chestiunea autonomiei. Ca basă a discuțiunii a servit proiectul de statut elaborat de comisiunea de 27 a congresului.

E vorba, cum șcim, în acest proiect de modalitatea și de măsura, în care se se potă bucura de dreptul autonomiei și biserica romano-catolică din Ungaria; se mai tratăză însă în el și de-o chestiune, ce nu este de competența romano-catolicilor și a congresului lor: chestiunea autonomiei bisericii române unite, pe care vor se-o fusioneze cu biserica romano-catolică, trăgându-o în sfera de organizațiune a acesteia.

Este cunoscut, că Archiereii provinciei metropolitane de Alba-Iulia în frunte cu Metropolitul au declarat, că nu recunosc congresului dreptul de a lua hotăriri cu privire la Românii uniți și deci ei nici n'au luat și nu iau parte la acest congres al catolicilor unguri.

Nu ne vom ocupa deci în articolul de față de planurile ostile, ce se urmăresc sub masca organizații autonome bisericesci față cu Românii uniți, ci numai de atitudinea celor din congres și de discușiunile infocate ce le-au avut mai ales în ședința de Sâmbăta trecută.

În ajunul redeschiderii congresului episcopii romano-catolici au ținut o conferență, în care au decis, că, deși în total nu sunt mulțumiți cu elaboratul comisiunii congresului, totuși, ca se dovedescă, că voiesc cu totă serioșitate să conlucre la crearea autonomiei, vor lua parte, pe lângă susținerea principiilor lor cunoscută, la discușiunea specială a proiectului prezentat de amintita comisiune.

Declararea din urmă a fost în-

sărcinat a-o face cardinalul Schlauch, care s'a și degajat de însărcinare. Opoșițiunea din congres n'a fost mulțumită cu procederea episcopatului, căci printrinsa păreau a-se adeveri numai învinuirile, că episcopii nu voiesc autonomia și că mereu pactăză cu guvernul. Și în adevăr, că primarele Vaszary, cu cardinalul Schlauch și cu episcopii. Samassa, Hornig, Bubics, Szmrecsanyi caută cu tot adinsul a observa o atitudine cât se potă mai conciliantă față cu guvernul. De altă parte spiritul de conciliare este mult susținut și de corifeii mireni ai congresului ca conții Szapary, Apponyi, br. Iozsika, Horanszky ș. a.

Așteptarea, ce-o puneau unii în urma acăsta în lucrarea congresului și în posibilitatea unei înțelegeri a episcopatului romano-catolic cu guvernul, a fost însă zădărnicită prin postulatele ce le-au ridicat contele Ferd. Zichy, și în ședința din urmă și episcopul unguresc din Ardeal contele Gustav Mailath.

Ridicându-se în contra espunerilor lui Horanszky, care dișe, că idealul trebuie să fie și să rămâne școlile de stat și care printr'asta ceru abolirea școlilor confesionale, episcopul Mailath declară categoric, că nu primesc elaboratul comisiunii de 27 ca basă pentru discușiunea pe paragrafi.

Organele guvernului sunt, orî se prefac a fi, neconsolate din cauza declarațiunilor brusce ale episcopului romano-catolic dela Alba-Iulia și dișe, că ele n'au fost la loc și n'au fost oportune. Opoșiția însă se bucură, că episcopul Mailath a făcut o spărtură în tactica prea prevenitoare și deci slabă a episcopatului.

Organul partidei populare cu deosebire laudă „declaraarea bărbătească” a lui Mailath și provocă urbi et orbi pe toți aderenții săi să protesteze.

Puțină speranță e deci că se va

pute ajunge la o înțelegere. Cu toate acestea se crede, că congresul în săptămâna acăsta va vota cu-o mică majoritate elaboratul comisiunii de douăzeci și șapte.

Pactul și dualismul.—Deputatul german austriac Lecher a vorbit Sâmbăta trecută la Reuniunea germană din Brünn despre raporturile dintre Austria și Ungaria. El dișe, între altele, că ar fi un lucru de neiertat, decât Austriacii ar arunca arma din mână înainte de-a face o serioșă încercare pentru rezolvirea pe cale parlamentară a pactului. *Decă parlamentul austriac, dișe Lecher, nu va vota pactul cu Ungaria, dualismul nu se va mai pute susține mult timp.* Sfirșitul senatului imperial ar fi tot-odată și sfrșitul așa numitelor afaceri comune. Un teritoriu vamal comun, care ar fi guvernat în parte parlamentar, în parte absolutistic, nu potă fi susținut.

Austro-Ungaria și Rusia.—Un distins diplomat rus a declarat zilele trecute unui publicist vienes, că Rusia și Austro-Ungaria n'au avut nici-odată ca acum ocaziune atât de favorabilă pentru încheierea unui compromis comercial politic. El făcū aluziune la tariful vamal german și la reînnoirea convențiilor de comerț internaționale. Dintr'un compromis ca acesta s'ar pute desvolta cu timpul relații politice intime. — O telegramă din Viena spune, că se va întruni cât mai curând o anchetă cu scop de-a studia bazele, pe cari se se reînnoescă convenția comercială austro-rusă. La anchetă vor fi invitați și reprezentanții ramurilor de industrie interesați în chestiune.

Din Bucovina.—„Deșteptarea” din Cernăuți serie: Comitetul executiv al proprietarilor mari români s'a întrunit Vineri, în 17 l. c., la o ședință, spre a delibera asupra depunerii mandatului de deputat dietal din partea d-lui Dr. Ioan cav. de Volcinschi, deputat din curia II-a a proprietății mari. Asupra detaliurilor din de-

cursul desbaterilor se păstrează discreție. Totuși suntem în poziția a comunica, că d-l Dr. Ioan cav. de Volcinschi a fost rugat de a-și retrage demisiunea, seu a-se declara gata de-a primi o eventuală reelegere, exprimându-se de Românii de toate colorile, că retragerea d-sale din viața politică ar însemna o pierdere reală și recunoscându-i-se în terminii elogioși meritele și prețioșele servicii prestate în cauzele politice. D-l Dr. Volcinschi nu s'a putut decide de-a urma rugării, până-ce nu se vor crea condițiunile necesare, precisându-le în detalii, a căror împlinire va fi de sigur salutată cu bucurie de toți Românii de bine. Împlinirea acestor condiții depinde însă și dela alți factori politici, din care causă comitetul executiv nu a putut lua hotăriri definitive, așteptându-se mai întâiu rezultatul conferențelor între comisiunile esmise de ambele cluburi parlamentare române și de partidul poporal național. Este bună speranță, că condițiunile cerute de d-l Dr. Ioan cav. de Volcinschi vor fi încurând create, încât d-sa va pute rămâne și mai departe în rândurile luptătorilor noștri politici. Împlinirea condițiilor va însemna purificarea și fortificarea mult dorită în cauzele politice românesce.

Revisuirea legii de pensiune a învățătorilor.—În ministerul instrucțiunii publice s'au încheiat desbaterile privitoare la revisuirea legii de pensiune a învățătorilor și consilierul Klauzall lucrăză acum proiectul. Se crede ca sigur, că timpul de serviciu rămâne cel vechiu (40 de ani).

Congresul pentru autonomia catolică.

Ședința dela 17 Ianuarie.

A fost o ședință foarte agitată. Au vorbit Major F., Horanszky Ferdinand, Rakovszky Stefan, contele Zichy I., Asboth I. și episcopul Majlath. Deja la începutul ședinței se răspândi șvonul, că unii din episcopi nu sunt mulțumiți cu declarați-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Mătușa dulce.

De Henry de Forge.

Era o băbușcă drăguță, cu părul argintiu, cu un suris plăcut și cu obrazii de coloré trandafir, ca în timpurile tinereței.

Ea trecuse de o sută de ani, dér nimeni n'ar fi putut să-i spună exact vârsta, nici chiar ea singură. Actul ei de nascere s'a perdut în colbul secolului trecut.

De alt-fel nici nu era de importantă acest lucru!

— După-ce trece omul de-o sută de ani, nu mai îmbătrânește.

Și în adevăr, ea părea vecinic așa de veselă, așa de sprintenă.

Numai o mică tusa s'ecă o neliniștea din când în când, întrerupându-i vorbele.

— Am se mor de oftică, omeni bun, am se mor. Asta mi-a spus'o un mare doctor, de alt-fel...

— Când a trăit acest mare doctor?

— Pe la 1820 seu 24, nu mai știu bine. —

Și rideam împreună.

Ce de lucruri s'au petrecut de atunci! Mătușa dulce își aducea aminte de Ludovic XVI, pe care l'a vădūt ca școpilă. — Ea a vădūt și pe Napoleon la 1813 în Tuileries și spunea, că atunci i-s'a părut prea gras. Mai bine i-a plăcut, când s'a întors din Egipt, palid și slăbit.

Povestesc-ne, mătușă, povestesc-ne — dișeau toți nepoții.

Și césuri întregi povestea din amintirile ei.

Ce grad de rubedenie avea ea în familie?

Nimeni nu pută s'o spună.

Trebuie să fi fost sora vr'unui străbun seu răsstrăbun.

Ea era înainte de toate mătușă, mătușă par excellence, singura „mătușă” din lume, mătușă dulce, cum o supranumisem.

Da, „Dulce”. Acest nume o încânta. Totul era dulce în ea: ochii ei limpezi, mâinile ei fine, obrazii ei trandafirii, gesturile ei liniștite.

Ea se îmbrăca în tot-déuna într'o haină vișinie, de moda veche, așa de veche, încât nu se mai gășia nici prin cărți.

De ce s'o schimbe?... Mătușă dulce era fermecătoare în acăstă haină și fiind-că nu eșia nici-odată, ea își bătea joc de moda zilei.

Pentru dënșă a călători, era ceva îngrozitor. Căile ferate o disgustau. Ea disprețuia trăsurile, preferând a-și aduce aminte de lecticele portative, unde își arăta ea grașiile, când era tină, din dosul unui evantail albastru.

Noi o adoram.

Cu toate că locuia într'o casă seculară, ca și ea, în fundul unei străđi uitate, departe de ori-ce șgomot, totuși primia visite cu grămada. Nepoții și strănepoții își aduceau copiii să o vadă.

Mătușă dulce se pierdea între atăția nepoți, ale căror nume le uita mereu. Ea văduse atăția în timp de o sută de ani!

Aceștia șcieau însă, că mătușă dulce are pentru dënșii prin cutii misterioșe fel de fel de bombone și dulcețuri.

— Dă-mi și mie mătușă dulce!

— Ține cherubinel meu!

A da era suprema ei fericire. Ea a tot dat mereu în viața sa de o sută de ani. Bogățiile tătâne-său isvorite dintr'o donație regală și administrate înțelepțesce, îi permiteau de a înzestra în taină pe toți copiii nepoților săi și îi da afară fără milă pe toți aceia, cari veniau să-i mulțumescă.

II.

Mătușă dulce avea o manie drăguț-lasă:

Îi plăcea să „mărite”.

Nu era vorba de a adăuga capitaluri seu de a combina blasone, orî alianțe.

Mătușă dulce mărita pur și simplu pentru a face pe cineva fericit.

Psichologă incomparabilă a inimilor îndrăgostite, foarte expertă în cunoșcerea caracterelor, ea reunea împrejurul său pe aceia, ce se iubiau, îi lăsa să-și facă curte după plac, spunând ea singură vorbele, cari provocau mărturisirea.

Trebuia să o auđi, cum făcea morală noilor amoroși, cum le dădea sfaturi, cum

nea cardinalului Schlauch (am adus-o în nr. de Duminecă — Red.), fiind că Schlauch n'ar fi cetit textul deciziunii corpului episcopesc, ci ar fi adaus declarațiunii un pasaj, pe care episcopii nu l'au admis. Pasajul acesta vorbește despre „posibilitatea înființării autonomiei“. Schlauch a desmințit svonul printr'o declarațiune privată.

In decursul desbaterei a bătut la ochi poziția, ce a luat-o Ferdinand Horanszky, care a apărât guvernul și proiectul comisiunii de 27. Situațiunea catolicilor în ce priveste școlile, n'o vede Horanszky în colorii atât de negre, căci catolicii pot se-și înființa școle câte voesc și deja 40 gimnazii sunt ași în mâna călugărilor. Horanszky mai dîse, că ar considera ca o stare ideală, decă, înafară de învățământul religiunii, n'ar fi în Ungaria decăt școle secundare de stat.

Mare sgomot au produs în congres cuvintele acestea și la intreruperile ce i-s'au făcut, Horanszky răspunse dicînd:

— Eu nu sunt numai catolic, ci și Maghiar.

Sgomotul contradictoriu isbucni din nou.

— Și noi suntem Maghiari! răspunseră aderenții școlii confesionale.

Scena acésta a produs o viuă mișcare în sală; ea a durat și în decursul vorbirii contelui Ioan Zichy, care a luat cu multă energie în apărare punctul de vedere al catolicilor. Asboth I. încă a atacat pe Horanszky pentru cuvintele acestuia în chestiunea școlilor. Cel din urmă orator a fost episcopul din Alba-Iulia, contele

Majlath G.: Începe prin a declara, că urmăze vocii consciinței, când spune și el câte-va cuvinte privitoare la elaboratul comisiunii organizătoare. I-ar plăcē să evite presupunerea regretabilă, că ar fi în opoziție cu corporațiunea, al cărui membru este și dînsul. Opinie separată nu vrē se-și creeze. Revenind la declarațiunea cetită în ședința premergătoare de cardinalul Schlauch, dîce:

Declarațiunea spune, că corporațiunea episcopilor doresce înființarea autonomiei. Pentru-ca se-și documenteze în faptă dorința acésta, episcopii sunt gata de a participa și ei la desbaterea specială, în speranța, că paragrafi, cari nu corēspund principiilor depuse în memoriul redactat de trei membri ai corporațiunii episcopesci, vor fi modificali. La cas când nu s'ar putē mijloci modificările dorite, el (Majlath) nu primesce proiectul comisiunii.

„Întrebarea este acum: află care-va dintre episcopii vr'o garanție, în urma desbaterilor de până acum, că acei paragrafi vor fi modificali? Eu din parte-mi nu aflū garanțiile acestea, și tocmai din cauza acésta nu primesc proiectul“.

Episcopul Majlath regretă adēnc, că în congres s'a făcut o declarațiune ca

aceea a lui Horanszky, adecă: tôte școlile se se cedeze statului, se se prefacā în școle de stat. Regretă adēnc declarațiunea acésta și spune în tōtā sinceritatea, că înainte de a fi vorbit Horanszky, avea convingerea, că tōți membrii din congres, ori cărui partid aparțin ei, voesc binele, sunt fii devotați ai bisericii și nu voesc înființarea unei autonomii, care se opune bisericii și instituțiunilor ei și care ar știrbi autoritatea de drept a episcopilor.

Proxima ședința Joi.

Din străinătate.

Tripla alianță. Dîarul „Post“ din Berlin publică un articol inspirat din locuri mai înalte, în care ajunge la concluziunea, că tripla alianță trebuie menținută și mai departe. Este știut, că numai alianța cu Italia are clausula, care asigură acestui stat dreptul de a abdice alianța, pe când alianța cu Austro-Ungaria a fost încheiată încă pe vremea lui Bismarck pentru tôte timpurile cu garantarea reciprocă a posesiunilor. Resumând totul — dîce „Post“ — trebuie să ajungem la concluzia, că tripla alianță va eși întărită și renăscută ca un Phoenix.

Dinista regelui Serbiei. Din Belgrad se scrie dîrului „Localanzeiger“: Aici se țin actualmente pertractări asupra cestiunii moștenirii tronului și a demisiei regelui Alexandru. Ideea pertractărilor a emanat dela guvernul rusesc cu scirea cercurilor diplomatice din Viena. Regele Alexandru a fost însciințat despre acésta și se pare, că nici el nu e contra unei regulări definitive a cestiunii, căci situația lui în Serbia este insuportabilă. Este anume vorba se i-se dea lui Alexandru o sumă considerabilă în schimbul renunțării la tron. Conform unei înțelegeri între Rusia și Austria, urmașul lui Alexandru ar fi principele Mirko Karaghiorgevič, care actualmente petrece la curtea din Petersburg. Regele Alexandru scie foarte bine, că este de nepopular în țera sa și inimii lui sunt informați esact, că Alexandru vrē se se retragă. Se vede, că principele Muntenegreului a aflat despre acest lucru, căci nu de mult a fost la Petersburg se agiteze în favorul fiului sēu, pe care îl chēmă tot Mirko. Cu greu va reuși însă, căci în Petersburg țin socotēla de dorința împēratului Francisc Iosif, ca se nu ajungă pe tronul sērbesc nici Rus, nici Muntenegrean.

SCIRILE DILEI.

8 (21) Ianuarie.

Botezul Domnului a fost serbat ca în tōți anii cu solemnitate deosebită la Români din cetatea și din Scheii Brașovului. In cetate serviciul divin a fost ofi-

ciat de părintele protopop Bart. Baiulescu asistat de părintele capelan militar Fizeșianu. In decursul liturghiei a cântat corul mixt de sub conducerea d-lui prof. Pant. Dima. După liturghie credincioșii au eșit dinaintea bisericii, în piēță, unde s'a făcut sfințirea apei. Vr'o douē compănii din regimentul 50, în ținută de gală, cu stégul și cu musica militară, au dat salve la ecteniile pentru monarch, ér musica a cântat imnul „Dómne ține și protege“. Salvele s'au repețit și la chemarea Duchului sfânt. Asistau numēroși oficeri din tôte armele, în frunte cu generalul.— In Scheii serviciul solemn s'a făcut la biserica Sf. Nicolae prin părintele protopop I. Petric, asistat de d-l protopop V. Voima, de preotul Dr. V. Saftu și de diaconul Prișcu. In biserica a cântat corul. După serviciul divin, credincioșii în frunte cu preoții celebranți au eșit la cruce în piēța Prundului, unde s'a făcut sfințirea apei și poporul s'a botezat. O companie de soldați a asistat și aici. — Asemenea serviciului s'au făcut la biserica Sf. Treimi de pe Tocile și la biserica Sf. Adormiri din Brașovul-vechiu.

Điua onomastică a metropolitului Mețianu. Eri, din incidentalul đilei onomastice a I. P. S. Sale Metropolitului Ioan Mețianu societatea sibiană și-a manifestat stima și iubirea sa față de zelosul archiereu. După terminarea serviciului divin, asesorii consistoriali, corpul profesoral și numēroși membri ai societății române sibieni s'au prezentat la I. P. S. Sa, unde prin rostul Prea cuvioșiei sale archimandritul Dr. I. Pușcariu l'au felicitat de điua onomastică. Plăcut atins I. P. S. Sa a mulțumit de repețitele manifestări de dragoste, și dori tuturor sănătate și tărie, spre a-și împlini chemarea, ce și-au luat asuprași spre binele și fericirea tuturor.

Fasiunile asupra datoriiilor întabulate pe case ori moșii. Cei-ce plătesc interesele pentru datorii, séu rente întabulate pe case și pământuri ale lor, dobēdesc un scăđēmēnt al dării suplimentare, adecă al aruncului după darea de casă și pământ, decă fac în timpul prescrist de lege fasiunile lor asupra acestor datorii întabulate. Fasiunile se pot face până la 31 Ianuarie st. n. 1902 pe blanchete, ce se capēta la tôte primăriile (antistiile) comunale și se pot preda în decursul órelor de oficiu provēdute cu datele și cu subscrierea de lipsă. La cas de bōlá séu ivindu-se altă piedecă, din pricina căreia cine-va n'a putut preda la timp fasiunea sa, celui împiedecat fi stă în drept a face o cerere de justificare, arătând cauzele, pentru care a fost împiedecat și înaintând fasiunea datoriiilor sale pe imobile încă până la 15 Februarie n. c., tot la primăriile comunale și la perceptoratele orășenesci. Cel-ce n'a

înaintat fasiunea sa până la 31 Ian. n., séu n'a justificat întârđierea ei până la 15 Februarie stl nou 1902, pierde avantagiul, ce i-l dă legea pe acest an, adecă nu i-se mai scade nimic din darea suplimentară (aruncul) după casă și pământ.

Comassare cu vērsare de sange. În comuna Idici (Mureș-Turda), o jumătate de óră dela S. Reghin, s'a întâmplat Sâmbăta trecută vērsare de sange. Locuitorii acestei comune sunt Sași și Români. Proprietarul Kloss Gheorghe avēnd de gând se zidescă aici o mare fabrică de spirt, a cerut comassarea. Poporul a protestat — însă fără rezultat. Sâmbăta a eșit la fața locului judecătorul de tribunal Horváth Miklós, însoțit de fisol-găbirēul Nyárády Carol, pentru completarea procedurii. Poporul împotrividu-se la procedură, gendarmii au împușcat în popor și au cădūt morți 4 inși, 6 au fost răniți grav și 3 ușor.

Mandatul lui Tisza a fost dus la Budapesta și predat bētrānului vulpoiu de cătră o deputațiune din Abrud, în care cu regret vedem figurând și câteva nume românesci, ca: Dragan, Bocanici, Moldovan, Chirilă, Solomon.

Învitare. Membrii comisiunii pentru elaborarea proiectului de statute a societății economice române din comitatul Brașovului, sunt invitați a-se întruni Vineri în 11/24 l. c. la 11 óre a. m. — conform înțelesului avut la prima întrunire — în sala cunoscută din edificiul gimnasiului român din loc, pentru desbaterea din nou a proiectului de statute.

Pentru masa studenților români din Brașov au întrat: A) *La fondul general:* Dela „Bocșana“ instit. de credit și economii în Bocșa 10 cor.; în loc de felicitări de anul nou: dela d-l G. B. Boeriu director școl. 3 cor. și d-l G. Borzea not. cercual 5 cor., ambii din Viștea de jos; dela d-l Dr. Ioan Popp, ces. și reg. medic superior de stat major, comandantul spitatalui militar din Brașov, din prilejul đilei sale onomastice 20 cor. Dela d-l Ioan Socaciu profesor din incidentalul đilei sale onomastice 10 corone. B) *La fondul Jordan Muntean* pentru masa studenților a deus d-na vēd. Maria Iord. Manteanu nasc. Hortzman încă 100 corone, intru pomenirea defunctului ei soț ca pomană la 6 septēmāni dela morte. Primescă nobilii donatori cele mai vii mulțumite. — *Dirigiunea școlilor medii gr. or. române din Brașov.*

„Biserica și școla“ din Arad fōie bisericescā, scolastică, literară și economică, a împlinit cu finea anului trecut 25 ani de esistență. Organul eparchiei aradane fū înființat de episcopul de pe atunci I. Mețianu. In decursul celor 25 de ani „Biserica și Școla“ a avut redactori pe

le expunea — cum dîcea ea — „teoria“ afecțiunilor.

Mătușa dulce arāta viēța așa de frumósă pentru cei ce se iubiau cu amor sincer. Ea cunoscea tôte secretele amorului, ea, care părea amorul întrupat.

Pe urmă, după-ce se convinsese bine, că cei doi se iubesc, își dādea binecuvēntarea, ér a doua đī trimetea servitōrea c'un sac mare plin de taleri.

Mai bine de douē-đeci de cāsētorii făcuse ea pe acésta cale și în aceste cāsētorii nici-odată nu 'era furtună.

Nici-odată mătușa dulce nu s'a înșelat.

Câte odată o întrebam:

— Dér d-ta mătușică ai iubit vr'odată? Ai pus vr'odată în practică frumósese învățăturii, ce ni-le dai noue? D-ta trebuie se fi fost o fată drăguță, când erai tînēră!

Atunci ea începea se tușescă dicēnd:

— Bah, nu măi știu, e așa de mult de atunci!

— Bagă de sēmă, mătușică, că noi la rēndul nostru te vom mărita într'o bună diminēță.

Ea rîdea.

— Cum nu! voi ați pierde mult, decă m'ashi mărita, căci bărbatul meu ar sechestra tot ce am și vouē nu v'ar ajunge din tôte mărunțișurile mele nimica!

Și nepoții și nepoțelele se agățau de hainele ei strigând:

— Nu te mărita mătușică, nu te mărita!

Ea continua a trāi așa. Când cineva muria dintre ai sēi, ea era cea dintāiū, care venea se consoleze pe cei rēmași, și dîcea tot-dēuna:

Pe mine Dumneđeu m'a uitat pe pământ.

— Nu, mătușe dulce, fi răspundeam noi, d-ta vei trāi vecinic, ca se faci mereu pe alții fericiti!

III.

Într'o đī totuși tusa începū se devinā mai supērătoare.

— Vedetți, dîcea ea, a avut dreptate acel doctor.

Și chemānd la căpătāiul sēu întręga familie, cu glas liniștit anunță fie-cāruia suma, ce i-o lasā prin testament.

Apoi chemā la sine pe acelea dintre strănepótele sale, cari erau în vârsta de măritat, trei fetițe câte de opt-spre-đece primāveri.

— Veniți aici, aprópe de tot, ca se vē vorbesc, se auđiți numai voi.

Ea le șopti incet:

— Vrēu, ca voi se-mi regulați hărțile și se ardeți, ce e de ars. Ași fi vrut se vē mărit și pe voi, pisicuțele mele. În fine, căutați se fiți fericite. Regula cea mare este, de a vē iubi reciproc, de-a fi iubite mai pe sus de tôte.

În odaie cu tōții plāngeau în genuchii.

Mătușa dulce șeđēnd într'un fotel, îmbrăcată în haina sa vișinie, surīdea.

— Da... gāngăvia ea... de-a fi iubite!...

Și mūrī cu aceste cuvinte pe buze. Nu se schimbā de loc. Dór, că deveni ceva mai palidă.

IV.

Urmānd dorința repausatei, cele trei fete se apucarā de aranjarea hărțiilor.

Erau foarte numēroșe. Mătușa dulce păstra tôte scrisorile, ce i-s'au scris în lungă ei viēță.

Într'un colț de saltar fetele gāsirā un mic pachet legat cu o cordeluță, avēnd inscripția! „De ars“.

Scriptura era îngēlbenită, fără in-doială foarte veche.

— Sē-l ardem repede.

— Ce pōte se fie?

— Un secret!

— Secret de dragoste!

— Mătușa-dulce trebuie se fi fost iubită, de vreme-ce a rēmasă tōtā viēța așa de fericită și de vreme-ce a făcut tōtā viēța ei atāt bine la alții.

— Sē-l aruncām în foc.

Micul pachet fū aruncat pe jāratic. O flacāră îl incunjurā, începēnd se-î ardā un colț.

Tinerele fete se uitau mecanicesce. Pocni ceva.

— Scrisori! rēsună o voce.

— O flōre! Un trandafir vēșted!

7. Mangra, Aug. Hamsea, Dr. G. Proca, ir adî pe R. Ciorogariu. Din incidentul publicului de 25 de ani, fîia a apărut în stensiune dublă.

Afacerea Wolf-Seidel. Am amintit a timpul sîu despre motivele scandalose, iarî au forțat pe deputatul Wolf să-și deună mandatul în Reichsrath. Acuma când Wolf a fost reales, credem a fi interesant a publica nisce detaluri din memorandum întinat al fracțiunii pangermane clubului acestei fracțiunii: Wolf a sedus la 1898 o fată, abusând de entuziasmul ei pentru protagonistul ideilor naționale germane. Wolf era atunci însurat. Fata era fiica unui partisan de al lui Wolf, de a cărui ospitalitate și credit acesta a profitat din belșug, pentru a-și ajunge scopurile. El a destăruit fetei, că căsătoria lui este nefericită și că trebuie să divorțeze. Când fata vedîu, că relațiile cu Wolf au urmări, fu cuprinsă de o mare grijă. Wolf îi recomandă să întrebuinteze un mijloc, care nu se pîte spune în public, ori să se „dimită” cu logodnicul sîu, pentru a puté atribui acestuia consecințele relațiilor lor. În același timp o rugă să nu-l tradeze, căci prin acesta ar fi discreditat, 6r cauza națională germană, pentru care și dînsa este atît de entuziasmată, ar perde enorm. El îi promise fetei, că o va visita și după ce se va fi măritat, 6r cînd se mărită cu un fost coleg al lui Wolf, acesta se oferi ca martor și ca naș pentru primul copil, ce se va nasce. Fata, după-ce s'a măritat, avî muștrări de conștiință și descoperî totul părinților și bărbatului sîu, Dr. Seidl. 6tă decî antecedentele, cari au silit pe Wolf a-și depune mandatul. Și decă cu tôte acestea, alegătorii lui l'au găsit din nou vrednic a-l trimite în Reichsrath, faptul acesta este o tristă dovadă despre concepțiile morale, ce domnesc într'o parte a fracțiunii pangermane.

O Romăncă împușcată de un Jidov. În comuna Belinț (Banat) frumoșă fată a lui Damaschin Popescu, cu numele Maria, întreținea relațiuni de amor cu jidovul Leopold Rosenberg. De câte-va zile înșe fata rușinându-se de acest fapt de două-ori rușinos, a rupt relațiile cu Jidovul. În ziua de 17 Ianuarie Rosenberg a descărcat un glonț de revolver asupra fetei, perforându-i craniul. Fata a rămas mîortă pe loc, Rosenberg a fost arestat și dat pe mîna procurorului din Timișoara. Inmormântarea Mariei Popescu s'a făcut cu mare jelanie.

Societatea academică „Junimea” va aranja un bal Joi în 6 Februarie 1902 st. n. în localitățile societății filarmonice. **Cernăuți**, în Ianuarie 1902. Președintele de onore: *Eudoxiu baron Hormuzachi*. Președintele comitetului aranjator: *Othon cav. Flondor*. Președintele societății: *Maxi-*

milian Hacman. Inceputul la orele 8½ sêra. Prețul de intrare: 8 corone de persoană, Loja 40 corone.

Internatul Francisc Iosif de băeți români din Cernăuți. Comitetul Societății pentru cultura și literatura română din Bucovina, în ședința sa din 2 Ian. a. c. v. a reorganizat conducerea și administrarea internatului de băeți, conform regulamentului de organizare intern acceptat de ultima adunare generală a Societății pentru cultură. Director al internatului a fost numit d-l Gherasim Buliga prof. la gimnaziul c. r. din Cernăuți, administrator d-l Vasile Jemna, asistent de comptabilitate la direcția bunurilor. De inspector al internatului a fost numit membrul comitetului Societății de cultură, d-l Gavriil Teleaga, spiritual la seminarul diecesan. Tot-odată au fost numiți și cinci prefeți, cari sunt însărcinați cu supraveghierea și instruirea copiilor din internat.

Ômenî înghețați. Crețu Ilie și nevastă-sa au mînat săptămîna trecută un purcel la tîrgul din Aleșd (Bihor). Purcelul nu l'au putut vinde și de supărare au beut într'o cîrciumă cam mulțișor rachiu și pe urmă au plecat spre casă. Zăpada fiind mare și ei cam chirciliți, au căcut într'un șanț și au înghețat acolo.

Cancerul o primejdie socială. Sub acest titlu revista „Über Land und Meer” publică un interesant articol din condeiel doctorului Ranzov. În numitul articol se constată, că bôla cancerului, după datele statistice, s'a răspîdit în mod estra-ordinar în cei din urmă 50 de ani. Paralel cu acesta s'au înmulțit și sfortările medicilor de a-i descoperi cauzele și de a-i afla medicamentul. Pîna acuma nu s'a ajuns nici la un rezultat, așa că nu se scie încă, decă avem de-a face cu un bacteriu din regnul plantelor, un fel de burete, ori cu un animal inferior din clasa protozoilor. În timpul din urmă i-s'a pus la dispoziție directorului dela institutul pentru cercetarea serumului, Dr. Ehrlich din Frankfurt pe M. o rentă anuală de 40.000 M. pentru studierea problemei cancelarului. Anchetele de pîna acuma au dat rezultatul, că de cancer sufer mai ales lucrătorii de parafin, hornarii și fumătorii. Acești din urmă se îmbolnăvesc de cancer la buze.

Direcțiunea primei reuniuni pentru înzestrarea fetelor și asigurarea copiilor a numit pe d-l Dr. August de Lemény medic de încredere pentru comitatul Brașov.

Omor îngrozitor. Țeranii Ôrdög Toth Pál, Tilalmas Hajdu Mácsi și Karman Mácsi din Nagy Káta (com. Pesta) au întrat în ziua de 18 Ian. în casa jidovului Löwinger Leopold, proprietar în acea comună. Țeranii au omorît pe soția lui Lö-

winger, 6r pe Löwinger însuși, pe sócră-sa și pe o servitoare i-au rînit grav, așa că se află în agonie. Țeranii aveau de gînd să jefuască, însă n'au putut să-și eșecute planul, fiind-că au sărit vecinii și i-au prins.

„Jidovii în Rusia”. Se scrie din Petersburg, că jidovii din Rusia, atrași de comorile din Siberia au încercat în diferite rînduri a obține dreptul de a-se stabili acolo. Guvernul rusesc însă a respins pîna acuma tôte petițiile de felul acesta. Într'un cas special a ajuns o petiție în fața senatului imperial, suprema instanță legislativă în Rusia. Senatul a adus hotărîrea, ca în Siberia să nu fie lăsați nici chiar acei jidovi, cari în urma gradului academic, ce-l posed, au dreptul de a se stabili în orî-ce parte a Rusiei. Diarul „Allg. Zeitung” din Berlin publică nisce interesante date relativ la populația jidovăscă din Rusia: În Caucas jidovii formeză 0.63% a populației, în Siberia 0.6% în Asia centrală 0.16%. Numărul total al jidovilor în imperiul rusesc după statistica oficială este de 5.189,000. Se crede însă, că această cifră e prea mică. Numărul jidovilor în afară de reionul unde le este permisă stabilirea, este foarte neînsemnat. În Rusia de nord și de est sunt 59 de districte unde nu există un singur jidan și alte 38 de districte, unde sunt numai 0.01%. Din provinciile vechi ruseseci guvernamental Wladimir numără 0.09%, Twer și Tombow câte 0.08%, Kostrowa 0.06%, Pansa 0.04% și Wjatka 0.03%. Cât de mulți sunt însă în orașele reionului de stabilire dovedesce faptul, că în districtele Minsk și Witebsk sunt 22.98% 6r în districtul Vedicev 23.28%, în Bialystok 28.77%. Acești jidovi sunt cu toții concentrați în orașele districtelor, deorece la țera n'au voie a se așeza nici chiar în reionul de stabilire.

Craniul lui Petöfi

Vineria trecută s'a ținut în Blașiî u ședință extra-ordinară consistorială, care, după o lungă dezbateră, a decis, ca pretinsul craniu al lui Petöfi să fie dus la Budapesta de către doi profesori. Ei vor trebui să stea în Budapesta în tot decursul certării antropologilor, 6r după cercetări vor readuce craniul la Blașiî. „Bud. Hirrap” spune, că profesorii au plecat deja Duminecă dimpreună cu Kéry Gyula delegatul societății Petöfi.

„Unirea” din Blașiî scrie în numărul sîu din urmă, că Eszel. Sa metropolitul a permis, ca profesorul de desen Flaviu Domșa să desemneze craniul pentru societatea-Petöfi. Dînsul s'a achitat perfect de bine de însărcinarea acesta, desemnând craniul în fața, în profil și maxila superioară și schițînd și o parte a museului din Blașiî, unde a fost conservat craniul. Tôte desemnurile acestea au fost trimise redacțiunei revistei „Vasárnapi Ujsag”, care le va publica.

Redactorul revistei, Nagy Miklos — spune „Bud. Hirrap” — a trimis desemnurile și lui Jokai M. Acesta a adresat lui Nagy o scrisóre, în care 6ice între altele:

„Craniul din desemnurile, ce mi stau înainte, nu este al lui Petöfi. Craniul lui Petöfi era deasupra lătareț, acesta e îngust; fruntea o avea înaltă, acesta e mică... Fruntea lui Petöfi era bulbucată tare, ceea- ce dădea expresiunei feții un caracter atît de mișcător. Petöfi a avut cap mai mare, decît cel desemnat în mărime naturală. Vedînd figura craniului, cred că el a ajuns la posesorul lui de odinioară din casa de schelete a vrîunii cimiter, cum am vedut destule cranii asemenea la cunoscuții mei iubitori de curiosități. Kazinczy Gabor avea pe masa lui un craniu puternic despre care trebuia să credem, că e al chanului Bathu. Și acest craniu va fi al chanului Bathu.”

Notăm, că Jokai cunosea bine pe Petöfi.

NECROLOG. Subscrisa cu inima adînc întristată aduc la cunoștința tuturor rudeniilor, amicilor și cunoscuților, cumcă mult iubitul și neuitatul ei soț, **Demetriu Muntén**, subjude reg. în pensiune, în al 62-lea an al etății și al 24-lea an al fericitei casătorii, după o bôlă îndelungată și grea de inimă, împărtaşit cu Sfintele Sacramente, și-a dat nobilul sîu suflet în mînilor Creatorului, Duminecă în 19 Ianuarie st. n. la ½ ore a. m. Rămășițele pămîntesci ale scumpului și neuitatului defunct se vor așeza, spre odihnă eternă, Marți în 21 Ianuarie n., la ½ ore p. m. în cimiterul gr.-cat. din localitate. — Fie-i somnul lin și memoria eternă! Sibiu, în 19 Ianuarie n. 1902. Sidoma Muntean n. Roșiu, ca soție.

— Subscriții în numele lor și al tuturor consăngenilor anunță cu inima frîntă de durere trecerea la cele eterne a iubitului lor tată, moș, frate, unchiu și consăngén **Ioan Pop Leményi** preot gr. cat. și notar tractual, întîmplat după scurte suferințe la 18 Ianuarie în anul al 80-lea al laborioșei sale vieți și al 47-lea al preoției. Rămășițele pămîntesci ale scumpului defunct se vor așeza spre eternă odihnă în 21 Ianuarie la 12 ore la amîdi după ritul bisericeii sale. Fie-i țîrina ușoră și eternă memoria!

Huseu-Macicașiu, la 19 Ianuarie 1902 st. n. Alesandru și soția Maria Vajda, Augustin și fiu Otilia, Alesandru și Anna. Teofil și soția Lucreția Pop și fii Cornelia. Ioan și Aurel, ca fii, nurori și nepoți. Alesandru Leményi, protopop și soția Anna Coste, ca frate și cumnată.

SCIRI ULTIME.

Bruxella, 21 Ianuarie Comandanții Burilor nu voiesc să primescă intervenția guvernului olandes. Ei au declarat, că vor continua războiul din tôte puterile și vor lupta pîna vor dobîndi deplina libertate. Se 6ice, că situația Burilor astădi este mai favorabilă, decît ori cînd.

Londra, 21 Ianuarie. Chamberlain a propus în camera comunelor, ca guvernul să se declare pentru pace în sensul propunerilor lui Kitchener. Guvernul este aplecat a trata cu persoane responsabile, pe Krüger și Steyn însă nu i pîte considera de atari persoane. Chamberlain a declarat, că în cazul păcei, Anglia ar acorda cea mai mare amnestie.

Diverse.

O cestiune geologică. D. Emil G. Răcoviță, în scrierile sale cu privire la expediția vasului „Belgica” (1897—1899) arată, că este o pasăre, care se hrănesce cu scoici. N'ar fi nimic extraordinar, dîr ia și le duce pe stîncă, acolo le isbesce pîna le deschide, și le mîncă. Pasările fiind foarte mîncăcioșe, o singură pasăre cară într'o di deci de scoici pe stîncile din apropierea țîrmului și le amestecă cu prundișul sîu sfîrșimaturile de stîncă. Fîind nenumărate mii de asemenea pasări și lucrînd în acest chip mii și mii de ani, ori-cine își pîte închipui câte milioane și miliarde de scoici au fost cîrate în felurite înălțimi pe țîrmuri și deci se află în hanurile ast-fel formate. Decă un geolog le află la 10 sîu 20 de metri de-asupra nivelului mării, ce va crede? Își va închipui, că nu tocmai de mult acel țîrm era acoperit de apă și deci că s'a întîmplat o ridicare a uscatului. 6tă la ce încheeri greșite ar ajunge un geolog, decă n'ar cerceta cu deamăruntul tot ce se află într'o pătura și felul cum se află amestecate scoicile și cu ce.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil: **Traian H. Pop.**

Una dintre nepôte voia să-o scotă din foc.

— Lasă-o să ardă, este un obiect sacrat.

Flacăra, mai viuă, consumă flôrea, apoi scrisorile de de-asupra, prefăcându-le în cenușă. Se putea distinge scriitura, regulată, bărbătescă.

— Ai vedut?

— Ce?

— Acest cuvînt...

— Care.

— „Iubita mea”.

În adevăr la lumina focului se putea vedî acest cuvînt magic.

— Uite, uite. O altă scrisóre! Prima linie: „Adorata mea!”

Trei voci de-odată pronunțară încet cuvintele:

„Amanții mătușei dulci!”

Focul ardea mai departe scrisorile mătușei, indescifrabile.

Secretul era găsit...

— Ce secret? întrebă una.

— 6tă de astă-dată scriitura mătușei. Se deschisera alte pagini, paginile

unui carnet, unde mătușa își nota dîlnic impresiile. 6tă și nisce date.

— Se pîte ceti: 1811...

— 1811!...

— „5 Mai... Ingratul! L'am iubit așa de mult... Se însăcă.”

— Și pagina, care arde acuma: „8 Maiă. Totul s'a sfîrșit. Vięta mea este sdobită pentru totdeauna. Ea se va sfîrși în suferințe”.

Cele trei fete se aplecară spre a mai puté ceti. O ultimă flacăra încunjură pachetul de scrisori... și totul se prefăcu în cenușă.

— Ați cetit!

— Da!

— Vięta mea se va sfîrși în suferințe.

— Sermana mătușă-dulce.

Se făcu liniște profundă. Fetele priviau mute la grămada de cenușă, care le dădu secretul mătușei-dulci, secretul aceleia, care a făcut fericirea altora, fiind-că ea n'a avut parte de fericire pe pîmînt.

O...

„Călinarul Plugarului” pe anul comun 1902.

A apărut și se poate procura dela Tipografia A. Mureșianu (Brașov) „Călinarul Plugarului” pe anul comun 1902.—Anul X.

Acest călindar, care se estinde pe 9 côle de tipar format 8° mare cuprinde:

In partea calendaristică: Cronologia anului 1902; Regentul anului; Sărbătorile și alte zile schimbătoare; calculul sărbătorilor mai mari; Porturile etc. Urmază partea strict calendaristică: cele 12 luni ale anului cu sfaturii pentru plugari și semnele de timp după calendarul de 100 de ani.

Urmază Genealogia domnitorilor; Taxele telegramelor și postelor; Competințe de timbru și taxe; Scala timbrelor; Têrgurile din Ardeal, Bănat și Têra ungu-răscă în ordine alfabetică și apoi după lună și zi; Tîrgurile din Bucovina; Măsu-rile metrice etc.

In partea literară se găsesc bucăți alese de cetit: „Cetatea dela Fântânele”; (Motul: Teofil Frâncu); „O scrisoare dela Muselim Selo” (poesie de G. Coșbuc); „Frumoșa Irina” (baladă de St. O. Iosif); „Raze de primăvară” (poesie de Z. Bărsan-Vetario); „Grăuntele de grâu” (de contele Lew Tolstói); „Bétrânul clopotar” (Idilă de primăvară, de W. Korolenko); „Lăcomia strică omenia” (Proverbe de Marion); „Două hiene” (fabulă, de Gavril Bodnariu); „Gâscele Ovreului” (anecdota, de Cărbuș).

Partea economică: „O ramură de produ-cțiune și avuția națională”; „Faceți pânză în casă” (ambele de Dr. G. Maior); „Economia”; „Iernatul vitelor”. — Ur-mază diferite povețe; lectură distractivă, glume etc.

Călinarul are în frunte portretul lui George Lazar, cu biografia, (în partea li-terară.)

Un exemplar „Călinarul Plugarului” costă 25 cr. (50 bani), plus 5 bani porto postal. Vîndătorilor se dă rabat cuvenit.

Cursul la bursa din Brașov

Din 17 Ianuarie n. 1902.

Renta ung. de aur 4 1/2%	119 70
Renta de corone ung. 4%	95 30
Impr. căil. ter. ung. în aur 4 1/2%	122 30
Impr. căil. ter. ung. în argint. 4 1/2%	101. —
Oblig. căil. ter. ung. de ost l. emis.	119.60
Bonuri rurale ungare 4%	94.60
Bonuri rurale croate-slavone	93 75
Impr. ung. cu premii	182 —
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	162 50
Renta de argint austr.	100.2
Renta de hârtie austr.	100.15
Renta de aur austr.	120.40
Losuri din 1860.	146 25
Acții de-ale Băncei austro ungară.	16 05
Acții de-ale Bancei ung. de credit	664. —
Acții de-ale Băncei austr. de credit	646. —
Napoleondori.	19.03
Mărci imperiale germane	147.17 1/2
London vista	239. 20
Paris vista	95.20
Rente de corone austr. 4%	90.70
Nota italiene	93.50

Cursul pieței Brașov.

Din 18 Ianuarie n. 1902.

Fanonota rom. Cump.	18.94	Vînd.	18 98
Argint român. Cump.	18.80	Vînd.	18.84
Napoleond'ori. Cump.	19.—	Vînd.	19.04
Garbeni Cump.	11.34	Vînd.	11.40
Ruble Rusesci Cump.	127.—	Vînd.	128.—
Mărci germane Cump.	58.50	Vînd.	—
Lire turcesci Cump.	10.72	Vînd.	—
Seris. fonc. Albina 5%	100	Vînd.	101.—

Têrgul de rimători din Steinbruch.

Starea rimătorilor a fost la 14 Ian. n. de 26,837 capete, la 15 Ianuarie n. au intrat 739 capet și au știt 831 capete, rămânând la 16 Ianuarie n. un număr de 26 765 capete.

Se notază marfa ungu-răscă: veche grea dela — fil. tinăra grea dela 9—9 fil., de mijloc dela 90—92 fil. ușoară dela 88—90 fil. — Sêrbescă: grea 88—90 fil., de mijloc 84—86 fil., ușoară 82—84 fil. kilogramul.

Fabrica de bere Azuga.

**BERĂRIA
GAMBRINUS**

BUCUREȘTI,

(lângă Teatrul Național)

pusă sub direcția personală a cunoscuto-lului publicist
I. L. CARAGIALE.

Acastă berărie este locul de întâlnire a elitei intelectuale române.

Bere escelentă: **Corona-albă; Salvator-neagră.**

— Consumațiunii de prima calitate. —
Prețuri medice. Serviciu onest.

Abonamente la „Gazeta Transilvaniei” se pot face ori și când pe timp mai indelungat sêu lunare.

Bursa de mărturi din Budapesta. din 16 Ian. 1902

S e m i n ț e		Quali-tatea per Hect.	Prețul per 100 kilograme	dela	până la
Grâu Bănățenească	80	8.5	9.16		
Grâu dela Tisa	80	8.80	9.05		
Grâu de Pesta	80	8.85	9.0		
Grâu de Alba regală	80	—	—		
Grâu de Bácska	80	—	—		
Grâu unguresc de nord	80	—	—		
Grâu românesc	80	—	—		

Semințe vechi ori noue	Soiul	Quali-tatea per Hect.	Prețul per 100 kilograme	dela	până la
Săcara	nutrey.	70-72	7.25	7.40	
Orz	de rachiu	60-62	7.15	7.30	
Orz	de bere	62-64	6.10	6.30	
Orz	de bere	64-66	5.75	6.—	
Ovês					
Cucuruz	bănățen.	75	—	—	
Cucuruz	alt soiul	73	—	—	
Cucuruz	”	—	—	—	
Hirșcă	”	—	4.50	5.00	

Produce div.	Soiul	Cursul	dela	până la
Săm. de trifoiu	Luțernă ungar.		43.—	50.—
”	” transilvană		41.—	45.—
”	” bănățenă		46.—	41.—
”	” roșia		—	—
Ulei de rapiță	rafinat duplu		—	—
Ulei de in			—	—
Unsore de porc	dela Pesta		64.50	64.50
”	dela Tera		—	—
Slănină	svântată		42.—	42.50
Prune	din Bosnia		—	—
Lictar	Slavon și Serbia din Serbia în s.		17.25	17.50
Nuci	slavon nou		—	—
Gog și.	sêrbesc din Ungaria		—	—
”	unguresc.		—	—
Miere	sêrbesc brut		—	—
Căra	”		—	—
Spirt	Drojăuțe de s.		—	—

Bursa de Bucuresci din 15 Ian 1902.

Valori	Do-bândă	Scad. cup.	Cu bani gata
Renta amortisabila			
” Impr. 1892	5%	Apr-Oct	94.1/2
” ” din 1893	5%	Jan.-Iul.	93 1/4
” ” 1894 int. 6 mil.	5%	Apr.-Oct.	93 1/4
” Impr. de 32 1/2 mil.	4%	Jan.-Iul.	89 1/2
” Impr. de 50 mil.	4%	”	79 3/4
” Imor. de 2.4 m. 1890	4%	”	80 1/4
” Impr. de 45 m. 1891	4%	”	80 1/4
” Im. de 120 mil. 1894	4%	”	81 1/4
” Impr. de 90 mil. 1896	4%	”	81 1/4
Oblig. de Stat (Conv. rurale)	6%	Mal-Nov.	80 1/2
” Casei Pensunilor fr. 300	10%	”	—
” comunei Bucuresci 18-9	5 1/2%	Jan.-Iul.	—
” ” din 1884	5%	Mal-Nov.	—
” ” din 188-	5%	Jan.-Dec.	—
” ” din 1890	5%	Mal-Nov.	—
Serisuri fonciare rurale	5%	Jan.-Iul.	83 1/8
Seris. fonciare rurale din 1880	4%	”	80
” ” urbane Bucuresc	5%	”	79 1/4
” ” lași.	5%	”	74.—
Oblig. Soc. de basalt artificial	6%	”	—
” v. N.	—	—	—
Banca Rom. ult. div. fr. 1281	50-	150 v.	—
Banca Națion. ult. iv. 85-	500	intr. v.	—
Banca agricolă.	500	150 v.	228 1/2
Dacia România ult. div. 35 lei	200	intr. v.	285.—
Naționala de asig. ult. div. lei 43	200	”	12.—
Soc. bazalt artif. ult. div. lei 30	200	”	387.—
Soc. rom. de constr. ult. div. 15 l.	250	”	93.—
Soc. rom. de hârtie ult.	100	”	—
„Patria” Soc. de asig. ult. 4 l-1	100	”	—
Soc. rom. de petrol l em. u. d. 0	200	”	—
” 2 em. u. d. 0	1000	”	—
Soc. de fur. militare u. d. 60 l.	800	”	—
„Bistrița” soc. p. f. hârtii 90 l	1000	”	—
Societ. p. constr de Tramaxs	200	”	—
20 franci aur	—	—	—
Fabricile Unite de gazose.	12	”	—

S e o m p t u r i :

Banca na. a Rom.	7%	Paris	3%
Avansuri pe efecte	8	Petersburg	6%
Banca agricolă	1	Berlin	4%
Londra	3	Belgia	3 1/2%
Viena	4	Elveția	5 1/2%

Cursul losurilor private din 16 Ian. 1902.

	cump.	vîndu.
Basilica	17.65	18 65
Credi	400.—	402.—
Clary 40 h. m.	164.—	172.—
Navig pe Dunăre.	—	—
Inbruck	82	88
Krakau	71.—	78—
Laibach	75.—	79.—
Buda	—	—
Pa'fy	182	190
Crucea roșie austriacă	183	198
” ” ung.	50.75	51.75
” ” ital.	25.50	26.50
Rudo f	87	98
Salm	222	225
Salzburg.	—	—
St. Genois	235	245
Stanislaw	—	—
Trientne 4 1/2% 100 m. c.	400.50	402.50
” 4 1/2% 50.	34	35
Waldstein	55.	57.
” de 10 franci	22.	24.
Banca h. ung. 4%	—	—

Nr. 4501—901 not.

Publicațiune.

Subscriberi primăriei comunale prin această aduce la cunoștința publică, că dreptul de vînat al comunei Zêrnești (com. Făgărașului) pe un teri-toriu de 18,841 jug. 302 st □ pă-dure, pășune, livezi și arătură sê va esarênda în licațiune publică pe 6 ani, — începând din 1 Ianuarie 1902 până în 31 Decembrie 1907, în 26 Ianua-rie 1902 la 11 ore a m. în cancelaria primăriei comunale.

Condițiunile de licațiune sê pot vedea în orele oficiose la primăria comunale.

Zêrnești, în 17 Ianuarie 1902.

Primăria comunali:

Ioan Voda, Ion Coleșiu,
notar com. (859)1—1. primar.

Nr. Mag. 50—1902.

Licațiune cu oferte.

Marti, în 4 Februarie 1902 la 10 ore a. m., se va ține licațiunea cu oferte în scris în localul oficiului economic orășenesc spre a se da în antreprisă facerea unui trotoar în strada Morilor — începând din strada Lungă până în strada fabricelor — prelimitat cu 1061 cor. 31 fil., totă acesteia în puterea decisului repre-sentanței comunale luat în ședința sa ținută în 6 Noemvrie 1901 sub N-rul Mag. 16557/1901.

Amatorii de asemenea întreprin-deri au a-și subșterne ofertele în scris, închise, sigilate, provădute cu timbru de 1 coronă și cu vadiu de 5% socotite dela suma prelimitată până la ora susindicată la oficiul economic orășenesc.

Ofertele vor conținê, scris în cifre și în litere și esprimat în pro-cente, suma ce au de cuget a osă-dê din suma prelimitată cu 1061 cor. 31 fil. adăugând și declarațiunea, că oferentul cunosce condițiunile de ofert și cele contractuale și că li-se supune necondiționat.

Condițiunile specificate și preli-minariul sunt espuse și se pot lua în vedere la oficiul economic orășenesc până la qua de licațiune în orele de oficiu anteremediane dela 9—12 ore.

Brașov, în 11 Ianuarie 1902.

Magistratul orășenesc.

Cognac

CZUBA-DUROZIER & Cie.

DISTILLERIE FRANÇAISE. PROMONTOR.

Sz 12446—1901
tkvi.

Arverési hirdetmény kivonat.

A fogarasi kir. járásbiróság, mint teleknyvi hatóság közbíró téski, hogy „Furnica” fogarasi takarékpénztár végrehajtásának Gridea Petru végrehajtást szenvedő ellen 173 korona tökéketelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a bras-ói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbi-róság) területén fekvő Galacz hotárán a galaczi 228 számú telekjegyző-könyben Gridea Petru és neje született Savu Maria nevén álló egész ingatlanokra és pedig:

299, 301 hrsz. ingatlanra	358 kor.	1725/2	hrs. ingatlanra	27 kor.
498/4	”	48	”	1981
651/3, 652/1	”	17	”	2081/2
671	”	19	”	2259
943/1	”	10	”	2649, 2653
945/2, 946/1	”	15	”	2935
1070	”	5	”	3239
1272/2	”	9	”	3644/2, 3645/2
1338	”	6	”	38 9
1373/1	”	4	”	3945
1379	”	5	”	4261
1720/2	”	15	”	összesen 881 k ronában ezennel

megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1902 évi Február hó 14-ik napjának délelőtt 9 órakor Galacz község bázázob megtartando nyilvános árvelesen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át-kézőpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42. §ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333. sz. alatt kelt igaz-ságügyminiszteri rendelet 8. §ában kijelölt óvadékképes érték papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX t. cz. 170. §-a értel-mében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Fogarason, 1901 évi Oktober hó 23 án.

A kir. bíróság mint tkvi hatóság.

388,1—1

SCHUPITER,

kir. aljbíró.